

Jule- ANDAKTEN

PRESES OLAV FYKSE TVEIT

Kvar julaftan les vi juleevangeliet i kyrkja. Mange har hatt den tradisjonen at dei les det høgt heime også. Sjølv om det kan verke som litt «dobbel opp», dersom ein har høyrte det på julegudstenesta, skjer det noko nytt når det skjer heime. Det er rett og slett ein svært vakker skikk. Det er kanskje ikkje så ofte ein les noko høgt heime. Men julaftan er annleis på så mange vis. Så kanskje be nokon av barna øve seg på det, og la det bli noko som kan gjere dei stolte og som dei hugsar seinare i livet? Det kan knytast til det dei lærer på skulen både om høgtlesing og om kvifor ein feirar jul.

Det er ein annan grunn til at det passar særleg godt å lese juleevangeliet heime: Det handlar jo om ei familiehistorie. Riktig nok er det ei litt spesiell historie om ein fødsel under heilt spesielle forhold, i alle fall i forhold til kva vi har erfart om fødsler. Men ein fødsel er ei oppleving svært mange – også menn – har vore med på. Og det er av dei sterkaste opplevingar i livet. Mykje blir lite samanlikna med det.

Når vi les frå Lukasevangeliet i det andre kapittelet «I dei dagane let keisar Augustus lysa ut at det skulle takast manntal utover heile verda», så kjem det rett etter historia om ein mann som har blitt slått av glede og alvoret i å få ein son. Det er rett frå ei intern familiehistorie til verdspolitik. Sakarja var namnet, og han er far til døyparen Johannes. Vi får høyre korleis han bad då han skulle uttrykke den enorme glede og forventning til at eit nytt menneske skulle bli født. Det er eit vakkert dikt, men det vert omtala som ein profeti om kven Jesus skulle vere – for heile verda.

Eit nytt liv er eit under for dei som er foreldre og familie til barnet. At Jesus vart født, som Guds Son, er eit under for alle menneske. Det er eit uttrykk for at Gud vil kome «rett heim» til oss alle. Difor heiter det i det vakre diktet som Sakarja sa fram om han som skulle kome:

«Slik skal lyset frå det høge gjesta som ein soloppgang og skina for dei som bur i mørker og dødens skugge, og styra våre føter inn på fredens veg.» (Luk 1, 78-79)

I dagens verd er det alt for mange som «bur i mørker og dødens skugge». Dei treng desperat at det er nokon som kan «styra våre føter inn på fredens veg.»

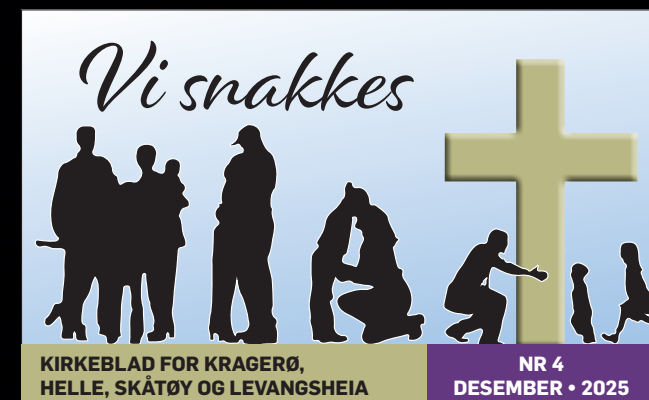
Det går «rett heim» hos oss dei fleste av oss at fred har noko med jul å gjere. «Fred over jorden!» syng vi, og håpar på ein eller annan måte at det er sant. Ja, i jula ønskjer vi oss fri og fred frå oppgåver og mas. For nokon er dette veldig aktuelt. Nokre lever i konflikter i nære relasjonar, eller i dei store konflikter i verda. I Midtausten er det mange familiar som har mista sine i krig nettopp dette året. I Noreg er det mange fleire flyktningar i Noreg i år enn det har vore før, særleg frå Ukraina.

Vi kan alle gje nokon eit teikn på at Guds fred høyrer heime hos oss. Ja, at juleevangeliet er eit budskap om at Gud vil noko som «kan gå rett heim» hos nokon kvar. Gud vil gi fred i hjarta og fred i verda.

Difor feirar vi jul. Vi feirar at Gud kjem «rett heim» til oss. Når vi les juleevangeliet. Ja, eigenleg når som helst, akkurat som når sola står opp, og skin for oss alle. Då gjeld det å dra bort gardinene og la lyset strøyme inn.

Difor feirar vi jul både i kyrkja og heime.

Velsigna julehøgtid!

God jul!

FOTO: KJELL WEDØ

KIRKEUKA 2025: EN SUKSESS!

side 2-3

MINNESMERKER

side 4-5

HER KOMMER DINE ARME SMÅ

side 6-7

KRAGERØ BYMISJON

side 8

HALLOVENN

side 10

GUDSTJENESTER

side 13

ANDAKTEN

side 16

KIRKEUKA 2025: EN SUKSESS!

Kragerø menighet sin årvisse kirkeuke er nettopp ferdig. Til tross for at et par sentrale elementer i uka måtte utgå på grunn av «uforutsette omstendigheter», må uka kunne karakteriseres som en stor suksess.

Opp takten ble den aller beste: På start-søndagen arrangerte Menigheten en svært godt besøkt «høstfest» på Bedehuset/Løkka. Tankevekkende ord av Kjell Wedø om temaet for uka, HÅP, gav både trøst og forventning om bedre tider for en verden som tidvis kan oppleves å ha gått av hengslene. Allsangen, til akkompagnement av organisten vår, Gerda Otterstein, gav også de frammøtte et løft, - det samme gjorde så absolutt Kantoriet og Kantoriets menn: De gode korister sang med styrke og humør i en grad som gjorde at taket nærmest løfta seg (og det skal mye til, for Bedehustaket er solid!!). Robert Carding toppa så den musikalske biten med pianospill slik bare han kan det – med et stykke av Handel som kanskje den ypperste gaven til de som var til stede. Underveis i kvelden ble det gjort stas på menighetsrådsleder Olav, - han fikk mange godord for sin innsats for kirke og menighet – pluss et ytterst eksklusivt diplom, laga av Christina Kløvig. Når så kvelden ble avrunda med kaffe, marsipankake og annen edel bakst, kunne folk gå både mette og fornøyde hjem.

Kjell Wedø prater om HÅP.

Diplom til Olav.

Kantoriet i sving på Høstfesten.

Kristin Asbjørnsen med musikere.

Tirsdagen stod i «Kristin-Asbjørnsen-konsert» sitt tegn: Kunstneren med det helt spesielle uttrykket, jenta med delvis oppvekst i Kragerø først på 1980-tallet, var hyra inn sammen med sine musikere Olav Torget, Eivind Aarset og Wetle Holte for å holde konsert under kirkeuka. (Også dette året som et samarbeidsprosjekt mellom Kragerø Pensjonistforbund og Kragerø menighet). For de omtrent 120 som hadde funnet veien til kirka denne nydelige sein-høstkvelden, ble de 1 ½ timene i kirka en storartet opplevelse. Vi sakser fra det leder i Pensjonistforeninga, Dag Westhrin, skreiv i avisa umiddelbart etter konserten: «Kristin og musikerne leverte den ene perlen etter den andre. Det vekslet mellom rolige, stemningsfulle ballader, spirituelle og jazzinspirerte låter, og låter med virkelig godt trøkk».

Det er tradisjon for at Kirkeakademiet har ansvaret for et av arrangementene i kirkeuka, ofte i form av et foredrag om et aktuelt tema. Slik også i år, - med et tema som knapt kunne være mer aktuelt og med en foredragsholder som definitivt ikke kunne være mer kompetent:

Tor Wennesland.

«Situasjonen i Midtøsten», analysert og kommentert av tidligere spesialutsending for FN i Midtøsten, Tor Wennesland. Med prisverdig klar tale, uten å bli diplomataktig tilnærma nøytral, gav Wennesland de frammøtte det vi må kunne kalle et «inside innblikk» i det møysommelige arbeidet som drives for å skape en rettferdig fred i området. All den stund dette arbeidet stadig motarbeides av Israel – støtta

av USA – ,fortoner FN sin innsats seg ofte som «å bruke en liten skrutrekker når motstanderen har tilgang på en slagdrill». De cirka 45 som var til stede under Wennesland sitt foredrag, gikk hjem med betydelig mer kunnskap om temaet «Midtøsten» enn de hadde da de ankom kirka, og sikkert også enda mer bestemt enn før på å jobbe videre for rettferdighet for det palestinske folket.

Fredagskvelden var annonsert som vise- og lyrikk-kveld i kirka – og slik ble det: Under Per Apelseth sin behagelige og godt forberedte ledelse, fikk de frammøtte 1 ½ time med stemningsfull vise- og annen sang, ispedd lokal og annen lyrikk til ettertanke. Pers egen introduksjon, med blant annet beretningen «helten fra Borteid» - som åtte ganger seilte til Danmark for å hente korn til et nødstedt lokalsamfunn -, slo godt an hos et lydhørt publikum. Det samme gjorde selvsagt avdelingen med sjømannssanger av Kantoriets menn: Lå det en dobbelt betydning i refrenget «Stand by gamle gutter.....»? Anne Danielsen, som i følge Per skriver dikt om blant annet «kjærlighet, ensomhet og håp», fikk de frammøtte til virkelig å skjerpe seg – sterke saker! Tormod Hansen (Per: «en rutinert trubadur») fikk roa folk ned med sine

Kveldens toastmaster: Per Apelseth.

Roar Thorsen synger om Strømtangen fyr.

Anne Danielsen leser egne dikt.

Trubadur Tormod Hansen.

Rabiatpoet 1: Ole Hustoft.

Rabiatpoet 2: Thomas Bakkerud.

sikre versjoner av Cranners «Skjærgårdsviser» pluss «You've got a friend» og «Long Descember night». Eva Penzo - som alltid når hun deklamerer bidrar til at vi (i følge Per): «får øye på noe i oss selv» - framførte til på sedvanlig sikkert vis Andre Bjerke-diktet «De fire». Roar Thorsen gav så til beste viser om «Strømtangen fyr» og om «Tenkj om vi var venner». Vi som hørte på, erfarte sannheten i Per sine ord om at «Roar treffer i mellomgulvet og i hjertet». Ole Hustoft og Thomas Bakkerud («Poesi-rabiatene», i følge Per) framførte egenproduserte tekster, blant annet om «kor e' det blitt av alle åra» (Ole) og «Hyllest til Jensenmann» (Thomas). At folk lyttet og likte det de hørte, var tydelig.

Før Kantoriets menn avrunda kvelden på sitt innstendige vis, takket menighetsrådsleder Olav Drevland for alle sterke og gode bidrag under kvelden. Etter å ha lyttet seg gjennom en ny, mer kirkelig avdeling av Kantori-karene, blant annet vakre «Fager kveldsol smiler», kunne fornøye mennesker begi seg ut i høstkvelden – innvendig betydelig rikere enn da de kom.

Olav A D

Kantoriets menn på vise- og lyrikk-kvelden.

Minnesmerker

«Dønvigs bøye» – Skjuler en rusten jernkule plassert SV for Skåtøy Kirke hendelser og menneskeskjebner som er verdt å minnes?

Sentralt i historien er et skipsforlis i Amerika i 1891.

Tidlig langfredag morgen er katastrofen et faktum, en skadet bark, Dictator av Moss, strander på Virginna Beach i dårlig vær. Påskegjester på Princess Anns Hotel på stranda bevitner et drama uten sidestykke, når barken brytes i stykker av grov sjø i løpet av dagen, mens det ene etter det andre forsøk på redning mislykkes. Om bord er kaptein Jørgen Martinus Jørgensen (Dønvig) (32 år), hans kone Johanna Pauline (29 år) og deres 4 år gamle sønn Carl Sealande, alle fra Skåtøy, samt et internasjonalt mannskap på 15.

I et siste desperat forsøk på å berge kone og barnurrer kapteinen barnet til sitt bryst, han hopper ned på landgangsleiteren, han vil bruke den som en flåte for å la seg drive til land. Kona nøler, og tung sjø full av vrakgods feier kapteinen av den primitive flåten, han mister barnet og driver svimeslått i land på stranda der US Coast Guard tar hånd om han.

Mørket faller på, og kona omkommer når vraket blir slått til pinneved i det opprørte havet. Borte er skip og last, kone, barn, og halve mannskapet når kapteinen dagen etter går på stranda sammen med US Coast Guard og leter etter omkomne. I sorg og fortvilelse kretser tankene om hva som kunne vært gjort for å redde hans kjære i dette forliset.

Kona ble funnet og gravlagt, og de overlevende fra Dictator forlot stedet. Tragedien gjorde et dypt inntrykk i Virginnia

FOTO: PRIVAT

Beach, og da barnet senere ble funnet ble han gravlagt sammen med sin mor, og lokalbefolkningen fikk satt opp en gravstein.

Gallionsfiguren drev også i land og den ble satt opp utenfor hotellet nær stranden der Dictator forliste.

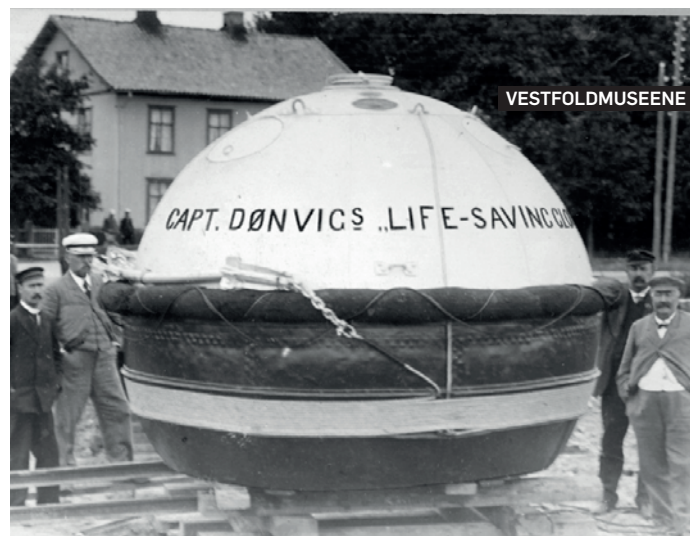
Lokalbefolkningen ble glad i minnesmerket og kalte det «The Norwegian Lady», der hun stod på stranden helt til en orkan ødela henne i 1953. Kommunen planla å reparere henne, men det tok tid, og den ble ikke gjenfunnet der den midlertidig var lagret.

Erik Bye fikk høre historien om den forsvunne Norwegian Lady, og på hans initiativ ble det samlet inn midler til en ny skulptur. I 1963 ble en ny Norweigan Lady (av Ørnulf Bast) avduket i Amerika samtidig med en søsterskulptur i Dictators hjemmehavn i Moss. Erik Bye laget også et TV program i 1963 om denne historien.

En av Erik Bye siste konserter var i Skåtøy kirke i 2003 og i den anledning minnet han meg om kaptein Dønvig fra Skåtøy og hans tragedier og bragder. Det inspirerte meg og Arnfinn Jensen til å grave litt mer i denne nesten glemte maritime historien med røtter i Skåtøys lokalmiljø, og slik kom den rustne kula inn i bildet.

Kapteinen Dønvigs «livsoppgave» etter tragedien i 1891 ble å arbeide for bedre redningsmidler til sjøs. Og på verdensutstillingen i Paris år 1900 lanserte han sin oppfinnelse; CAPT. DØNVIGS «LIFE - SAVING GLOBE», verdens første lukkede livbåt, der den fikk en bronsemedalje. Ettertiden viste at han var langt forut for sin tid, lukkede livbåter ble først tatt i bruk på 1960-70 tallet, først da kom krav om dette inn i internasjonale sjøfartsforskrifter.

Dønvig var ikke alene med ideen om lukkede livbåter, men

VESTFOLDMUSEENE

DIGITALT MUSEUM

FIGURE HEAD OF JARQUE DICTATOR

ble han den første i verden som satt slike i produksjon på Eidsfoss Verk.

Den rusta kula på Skåtøy er det eneste gjenværende av det som var en verdenssensasjon lansert i årene 1900 - 1905.

Objektet som stilles ut nær Skåtøy kirke, ble plassert der i samråd med biskop Olav Skjevesland, Kragerø kirkelige fellesråd og Oslofjordmuseet. Med en imponerende internasjonal promotering og med vellykkede sjøprøver, fikk Dønvig faglig anerkjennelse over hele verden i deler av shippingmiljøet. Han forhandlet med myndigheter i ledende sjøfartsnasjoner for at internasjonalt regelverk skulle pålegge større skip å ha både lukkede og åpne livbåter om bord. Men regelverket ble ikke endret, og konservative redere og sjøfolk var skeptiske til oppfinnelsen, som også var litt dyrere enn de tradisjonelle livbåtene. Det ble ikke produsert mer enn 15-20 livbåter før Dønvigs økonomi satt en stopper for prosjektet.

Bøyen har reddet liv. Ifølge sjøforklaringen sank DS Luksefjell på ½ minutt da den ble torpedert under 1. verdenskrig. Mannskap under dekk var dødsdømt, mens dekksmannskap rakk å hoppe i sjøen. En Dønvigs bøye festet på dekk med tau løsnet som den skulle da skipet sank, og 5 mann kom seg om bord i bøyen og berget livet.

Minnesmerket i Amerika har følgende inskripsjon:

I AM THE NORWEGIAN LADY.
I STAND HERE AS MY SISTER
BEFORE ME.
TO WISH ALL MEN AT SEA SAFE
RETURN HOME.

Det endelige mål for fiskere og sjøfolk var alltid å komme trygt hjem.

I etterpåklokskapens klare lys ser vi at hadde lukkede livbåter blitt tatt i bruk allerede fra år 1900 ville tusenvise av sjøfolks liv vært spart, ikke minst under to verdenskriger.

Ved den rustne kula vil derfor denne maritime historien presenteres i form av tekst og bilder.

CAPT. DØNVIG'S LIFE-SAVING GLOBE.

I 1904 skrev det anerkjente vitenskapelige tidsskriftet Scientific American en lang artikkel om bøyen som ble illustrert med dette kunstferdige kobberstikket.

Dønvig promoterte sin lukkede livbåt i alle verdens ledende sjøfartsnasjoner med lysbilder, film, foredrag

og praktiske demonstrasjoner. Han ble omtalt i aviser fra Tasmania i syd til Island i nord, og i vitenskapelig tidsskrifter og bøker.

– og han ble internasjonalt berømt i alle verdenshjørner.

CAPT: DØNVIGS «LIFE-SAVING GLOBE» – Et symboltungt navn med rom for mange tolkninger.

Skåtøys vakre kirke ble bygget av våre dyktige lokale skipstømmere, og på kirkegården fant kjente og ukjente skjærgårdsfolk sin siste hvile, sammen synliggjør dette vår lokale maritime kulturarv og historie på en nær og fin måte.

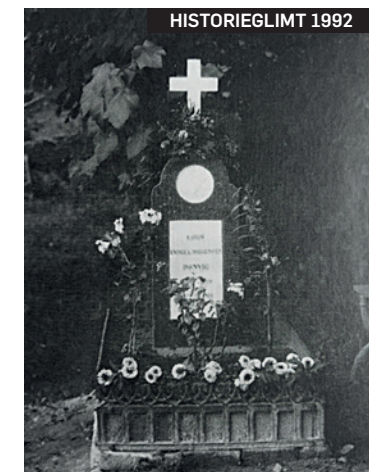
Kystfolk vet at havet gir og havet tar, det er gavmildt, men også brutalt og nådeløst. Hav og sjø mangler grenser og har samme tonefall om du drar ut i verden, eller rett ut fra land for å fiske. I møte med farer og forlis på havet hjelper det ikke å være berømt, for alle er i samme båt når liv og helse trues, og Dønvig var bare en av de mange fra skjærgården som levde store deler av sitt liv til sjøs.

I julen 1917 var Dønvigs livsseilas over, og uten nære etterkommere, fikk han ingen gravstein og hans grav i Oslo er glemt og slettet for lenge siden. Hans forventninger om det gode liv på Skåtøy med kone og barn, og hans livsverk for redning til sjøs endte som brustne illusjoner.

Derfor fortjener han å minnes på Skåtøy slik som hans jevngamle «fetter» (fra morens første ekteskap) polfareren Adolf Juell. Adolf er kjent fra Nansens Framferd. Han fikk en minnestein ved sin grav på Skåtøy i 2010, 100 år etter sin død (Adolf var også Dønvigs kone sitt søskenbarn).

Få uker etter Dønvig's hjemkomst til Skåtøy i 1891 dør også hans mor Karen Andrea Jørgensen Dønvig. Hennes grav fins fremdeles på nedre kirkegård, likeså gjør gravstedet til hans bestefar Jørgen Bjørnsen 1875† fra Vestre Ødegaarden, på øvre. Dønvigs far døde på Skåtøy i 1904, men hans gravsted er slettet og glemt.

De av våre krigsseilere som aldri kom hjem, fikk sin minnestøtte SØ for kirken. Dønvigs minnesmerke i SV derfor hedre de av våre fiskere og sjøfolk som forsvant på sjøen, ble aldri funnet og fikk aldri noen grav.

HISTORIEGLIMT 1992

FOTO: PRIVAT

KJELL WEDØ

Her kommer dine arme små

– Jeg er så selvpoptatt at jeg tror alle julesangene handler om meg, sa Ole Paus i et intervju etter en julekonsert han holdt. En av favorittene hans var salmen: «Her kommer dine arme små». - Vi er jo det alle sammen, la han til, og med det rørte han ved det innerste i den kristne julefortellingen.

Det er ikke rikmenn fra Østerland med sine utsøkte gaver, gull, røkelse og myrra, som beveger oss mest. Heller ikke de skinnende, kritthvite englene som brakte bud om den store gleden.

Det som griper mest om våre sinn i julens budskap er det som skjer under den kalde nattehimmelen på Betlehemsmarkene. I en skitten stall, blant tøffe gjetere, skjer det store sceneskiftet i historien. Gud rer sin seng på tilværelsens bunn, og legger seg selv som et mykt, lite barn på halm og strå. Det er blant de «arme små» det store skjer.

I en kirke et sted hadde en skoleklasse laget en flott juleutstilling i papp. Den besto av et helt galleri av det som skjedde ute på Betlehemsmarkene: Gjetere, sauer, krybben, Maria, Josef og Jesusbarnet.

Under julegudstjeneste spurte presten: - Hvorfor tror dere Josef, Maria og hyrdene ser så lykkelige ut? - Det er fordi de er laget av papp, svarte en av ungene kjapt. Det er etter mitt skjønn et godt svar.

Pappfigurer er statiske og uttrykker ikke følelser og skiftende sinnsstemninger. Det gjør bare levende og ekte mennesker av kjøtt og blod, av nerver og sammensatte følelser.

Vi lever i en dobbelthet med våre liv. Gleder og sorg går hånd i hånd, skriver Einar Skjæråsen i en vakker salme: «Gledens tid og sorgens time har sin bolig i hvert sinn». Det gjelder også i julen. Kanskje ikke minst i julen.

Jeg kjenner mange som sørger over sine kjære som har gått bort. Savnet forsterker seg i høytiden når minnene strømmer på. Men jeg tenker også på alle dem som av ulike grunner gruer seg til jul.

For mange år siden satt jeg i romjulen og rettet norskstiler etter en juletentamen på gymnasen. «Hvilke tanker har du om dagens julefeiring, og hva er dine forventninger til julen?» lød oppgaven. Muligens litt klisjeaktig, men det var nå engang den tids «kreative» oppgaver.

Det rykket i meg da jeg leste innledningen til den gode eleven som nettopp hadde fylt seksten: - Jeg gruer meg til jul, skrev hun med flere utropstegn. - Og jeg fordrar ikke julesangen: «Heisann og hoppsann og fallerallera! Om julekvelden da skal alle sammen være glad...»

- Jeg er alt annet enn glad, skrev hun videre. Det var som et nødsrik.

Hun følte seg splittet og slitt mellom lojaliteten til foreldrene som nettopp var gått fra hverandre. Hun var glad i dem begge og følte seg tvunget til å velge hvor hun skulle være i jula. Men verst av alt var følelsen av å være til overs i nye og ukjente relasjoner.

Det er ikke sikkert at foreldrene la merke til at hun gruet seg til jul. Hun var god til å spille tøff, lykkelig og all-glad, men innerst inne var hun et sårbart, lite menneske.

Det gikk bra med henne selv om hun gruet seg til jul. Kloke foreldre og besteforeldre ga henne trygghet og nød-

vendig oppmerksomhet slik at hun følte seg godt ivaretatt.

Jeg vet om flere som gruer seg til jul og andre høytider. Både barn og voksne. Flere enn noen sinne føler på ensomhet, selv med mange rundt seg. Det kan vi gjøre noe med.

Den amerikanske psykologen Emmy Werner publiserte en studie for en del år siden. Der viste hun til at barn som var eksponert for risikofaktorer likevel klarte seg bra når de hadde gode relasjoner til en voksenperson utenom foreldrene. Det kunne være en tante, en barnevakt, en lærer, en nabo eller andre trygge personer.

Julens budskap handler om at et varmt, sårbart lite barn kom til oss og brakte en himmelsk glede inn i vår kjølige verden. Derfor mener noen av oss at julefortellingen har en kraft i seg til å omslutte alle mennesker med livshåp, tro og kjærlighet.

Dernest må vi selv være der for hverandre. Vi er jo alle på en måte «arme små» som trenger at noen legger merke til vår tilstedeværelse.

Ole Paus hadde gjennom egen livserfaring skjønnet det. Temaet for julekonsertene han holdt for noen år siden var: «En liten håndfull ømhet».

Er det ikke dette det innerst inne handler om - hele livet? Og hva kan ikke en liten håndfull ømhet føre til? Selv det korteste streif av ekte kjærlighet og ømhet kan gi næring til et helt liv.

Nå vandrer fra hver en verdens krok

1. Nå vandrer fra hver en verdens krok i ånden frem, et uoverskuelig pilgrimstog mot Betlehem.
2. Se barna går foran, glad i flokk, så kvinner og menn. Selv skjelvende gamle tar sin stokk: Til krybben hen.
3. For alle har samme hjertetrang til julens fred. Guds kirke i Norge, ved våg og vang, følg med, følg med.
4. Og finner du ham i krybbens hø som hyrder så, da eier du nok til freidig å dø og leve på.

Dette er min julesang. En sang jeg har vært glad i siden jeg hørte den første gang i ungdomsåra.

Det er noe med beskrivelsen, og bildene som teksten gir, som gjør det.

Jeg ser det liksom for meg denne voldsomme store flokken av mennesker som er på vandring hvor barna går lekende og blide foran. Deretter de unge, og så alle voksne, kvinner og menn. Men det er denne gamle mannen bakerst som gjør størst inntrykk på meg der han med stor iver strever med å følge med flokken, haltende og med stokk.

Og jeg har tenkt at et spørsmål han kanskje fikk var:

– «Hvorfor ble du ikke heller hjemme når du har så vanskelig for å gå, og å følge med flokken? Det er ikke sikkert du klarer hele reisen.»

Og jeg vet hva han vil svare:

– «Nei det er fordi det er helt nødvendig for meg å nå fram til Betlehem og finne barnet i krybben, vår Frelser som er født, – ja verdens Frelser. Jeg må finne ham og se ham mens jeg enda kan»

For noen år siden gikk det opp for meg at det i det siste verset også ligger et alvor. Der står: «Og finner du ham i krybbens hø ...»

Der står ikke «Da finner du ham ...». Altså, det er ikke sikkert at vi finner fram, hvis vi roter oss bort på veien.

Vi må passe på så vi ikke blir så opptatt av alle disse andre tingene som skjer og opptar oss at vi glemmer Gud. Vi må helt fram til krybben og Jesus og ta imot ham som vår Frelser. For da blir det som det står i siste linje:

For da eier vi nok til både å leve og å dø på.

Dette er vårt håp, venner.

God jul!

Kragerø vekker oppsikt i Kirkens Bymisjon

Kirkens Bymisjon er nå en nasjonal stiftelse og driver tiltak i cirka 50 byer og tettsteder i Norge. Heldigvis er Kragerø en av byene.

En av fordelene med å være en stor organisasjon er at vi drar nytte av viktig fagkompetanse og er dermed en mer robust virksomhet.

I Kragerø er forskjellene store. Det er en kjent sak at byen vår topper oversikten over byer med flest barn som lever i familier med *vedvarende lav inntekt*.

Vi har et høyt antall som lever på ytelser fra Nav og vi har et stort antall barnevernssaker. Samtidig er det mange familier som lever et godt liv med *god inntekt*.

Kirkens Bymisjon har kontakt med de som trenger hjelp og med de som ønsker å hjelpe.

Vi har en viktig oppgave i Kragerø. I desember er det mange som tar kontakt med oss.

Vi minnes med takknemlighet hun som kom hver jul med en stor boks med krumkaker.

Hvert år får vi multer fra en annen dame. Takket være henne har vi servert multekrem på kafeen på julaften. Våre trofaste og ressurssterke frivillige og tiltakslederen på Bymisjonskafeen tar imot de som kommer og deler gavene videre til de som trenger det mest.

De frivillige hjelperne våre er en forutsetning for at vi kan være tilstede i byen.

I fjor fikk vi mange par med Setesdals votter og sokker som Bjørg hadde strikket.

Det er gaver som varmer på flere måter. Vi tar gjerne imot både sokker, votter, luer og skjerf.

For å drifte tiltakene med kafé, matutdeling, tilbud om arbeid og tilbud til de som trenger et rusfritt nettverk, er vi avhengige av å få støtte.

Hvert år tar vi kontakt med byens næringsliv og inviterer de til å bli med på årets juleaksjon.

Flere bedrifter og privatpersoner gir større gaver til jul og har gjort det i flere år.

I større byer er det store bedrifter som gir store gaver.

Men i Kragerø er det flere som er med på spleiselaget, *næringslivet løfter i flokk i vår lille by*.

Det vitner om samhold og vilje til å hjelpe de som ikke har det like greit.

FOTO: KARI SVEBERG

Det mest oppsiktsvekkende er faste givere. De som gir et beløp fast hver måned hele året.

I perioden 2013-2015 var vi aktive med å få flere faste givere til å gi et mindre beløp, vi spurte om 50,-kr og mange sa ja, noen valgte å gi mer.

Kollegaer i Kirkens Bymisjons Giverservice i ringte nylig. De hadde gjort en undersøkelse for å kartlegge antall faste givere til Kirkens Bymisjon i Norge. Og der lyste lille Kragerø opp på kartet.

Antall innbyggere som gir er høyt og veldig mange har vært faste givere siden 2013.

Ja, hva er det med Kragerøfolk?

Vi tror at synligheten av våre tiltak og at respekt, omsorg og rettferdighet er viktige verdier for folk i Kragerø.

Når julelysene tennes i Kragerø skinner de hele året og de setter avtrykk på Norgeskartet.

Takk, Kragerø!

God førjulstid og ta vare på hverandre.

*Beste hilsen fra Kari Sveberg
Seniorrådgiver Marked, kommunikasjon og påvirkning*

Juletreffestene på Skåtøy

Vi skal gå 60 - 70 og litt flere år tilbake, til mine første erindringer om hvordan det sosiale fellesskapet feiret jula i et samfunn som var mye mer isolert enn dagens. Vi hadde rutebåtforbindelse til fastlandet en gang daglig. Det var ikke TV, under krigen heller ikke radio, og det var bare noen få på øya som hadde telefon. Omkring halve øya hadde elektrisk lys. Stusselig vil dagens barn og unge si i en tid da hele verden kan komme til små og store på alle holmer i skjærgården. Vi kjente ingen annen tilværelse og opplevde det ikke stusselig. Vi kjente de fleste på øya, og vi kunne bibelhistorien bedre enn de fleste. Vi ville feire Jesus og de andre juletingene. De fleste julesangene kunne vi utenat. I så måte var vi lengre fremme enn dagens barn og unge.

Minnene som skrives er personlige og farget av følelser. Minner gjenskaper også følelser. Enkelte ganger er det følelser som gjenskaper minner.

Det var god tradisjon å komme sammen i jula. Barn, unge og voksne hadde et fellesskap uavhengig av alder. Det var forskjell på folk da som nå, sikkert større da, men det trer i liten grad fram i minnene. Noe undret vi oss over uten at det ble satt navn på som sosial ulikhet. Juletreffestene var julas og årets begivenheter, fullt på høyde med konfirmasjonssøndagene i kjerka, basarene til inntekt for ny veg eller Sjømannsmisjonen og Sanitetsforeningen. Det samme gjaldt 17. mai i byen da freden hadde kommet.

Det var på Lokalet det foregikk. De som var knytta til Indremisjonen kalte det Misjonshuset. I de tider var kanskje det den mest riktige betegnelsen. Det var mye som ble betegnet som synd, blant annet å danse, spille kort. Trekkspill-musikk var heller ikke så bra.

På juletreffestene deltok de fleste, så også på søndagsskolens juletreffest. Det var om å gjøre å legge dette arrangementet og alle andre, på kvelder med måneskinn. Skikken med alle slags arrangementer på måneskinnskvelder holdt seg helt til det kom veils i 1980-åra.

Juletreet fra gulv til tak med levende lys midt i Lokalet, var som en åpenbaring. Vedvarmen, nedrullede blendingsgardiner, fru Olsen Stoppedalen som trakterte det gamle orgelet med noen sprukne og pipende toner, ga oss små anledning til å folde oss ut i vår fineste stas. Det kunne være en om-sydd kortbukse og skjorte og hjemmestrikkede strømper som klødde, alt nytt til jul, også med tanke på å være fin til festen. Alle mammaene satt rundt og iakttok oss med kritiske blikk. Noen av de blikkene husker jeg ennå, også usikkerhet om å være fin nok.

Som vi sang, det kunne vi. Seinere på kvelden fikk vi selskap i ringene rundt juletreet. Det var ungdommen som

kom, også flere mannfolk som hadde stått i gangen og leska seg med medbrakt. Den gang måtte en drikke ute. Røyke kunne en gjøre inne, før det ble betegnet som helse-skadelig. Alle kunne være med rundt juletreet selv om en måtte ta et ekstra sideskritt under juletregangen en gang imellom.

Men alle fikk ikke julegodt. Det kom på den tiden ingen jule-nisse. Jeg har inntrykk av at skikken med nisse ikke passet helt inn i juleforståelsen for de som ledet søndagsskolen. Navnene på søndagsskolebarna ble lest opp og de fikk alle en kakemann eller noe annet av datidens lekerbiskener. De som ikke hadde gått på søndagsskolen, skulle ikke ha noe. Noen syntes vel dette var for galt og ennå forteller en eldre Skåtøyboer om da han bare fikk et hode av en kakemann fordi han hadde vært så lite på søndagsskolen.

Vi måtte ha mat og kopp med oss og sitte i benken og spise. Noe kaker hadde vi vel også siden det var jul. Det er lite jeg husker om julekaker i krigstiden, heller ikke hva vi fikk i koppen.

Da vi ble litt større, var det viktig å få med seg alle juletreffestene på øya. Det betydde at vi også måtte komme oss til Bråtøy skole hvor de som var bosatt der, holdt egne julefester. Det var flere kilometer å gå, en lang strekning som nærmest var en sti. Vi gikk alltid flere sammen. De som var mørkeredde, skulle føle seg trygge. På Bråtøy hadde de andre skikker, men vi unge fra Skåtøy var velkommen til sang og juletreengang uten fru Olsen ved noe orgel. Men når frelsessoldat Kaspara Sæmundsen med skjelvende røst leste julefortellinger fra Krigsropet, eller Maja Kristoffersen leste egne dikt som hun fikk trykket i Skåtøy menighetsblad, var det stille i den lille skolestua.

Slik var en del av julefeiringen i min barndom på Skåtøy. Artig å tenke på i dag og blandet med en liten lengsel til noe av det som en gang var.

Arnfinn Jensen

HALLOVENN

**Fredag
31. oktober var
det HalloVenn
Party i Metodist-
kirken.**

HalloVenn er et alternativ til den tradisjonelle Hallo-weenfeiringen og handler ikke om spøkelser, hekser og skumle ting, men inspirerer barna til å ta vare på hverandre, vise omsorg og bygge vennskap. Arrangementet var et samarbeid mellom de forskjellige kirkene i Kragerø, som alle ønsket å få til dette alternativet.

Dukketeater

Det hele startet med at alle barn som ønsket det, kunne få kle seg ut i morsomme kostymer som hang klare og som de kunne låne for kvelden. Deretter benket de seg i storsalen, klare for dukketeatret «Mons og merkene» av Skjærgårds Live. Dukketeatret er en hjertevarm og engasjerende forestilling for barn basert på Max Lucados bok, Du er unik!

Gjennom karakterene Magne og Mons i hovedrollene fortelles en historie som handler om å være skapt med hensikt, å være elsket som den man er, og å ikke la andre definere hvem man skal være.

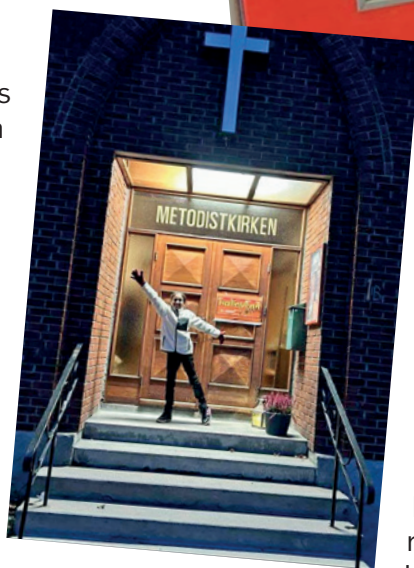
Stykket formidlet viktige tema som identitet, fellesskap og tro- med varme, humor og dybde.

Hele 90 barn og voksne fulgte ivrig med på forestillingen som varte i ca. 40 minutter.

Konkurranser og leker

Deretter bar det ut i den mørke høstkvelden til ulike poster, alle i området rundt Kirketomta. Barna ble delt i grupper og sammen med foreldrene gikk de fra kirke til kirke, til ulike konkurranser og leker med utdeling av mye godterier. Og jammen meg var det ikke et eget KJÆRLIGHETSTRE!

Et lysende kjærlighetstre der det «vokste» kjærlig-

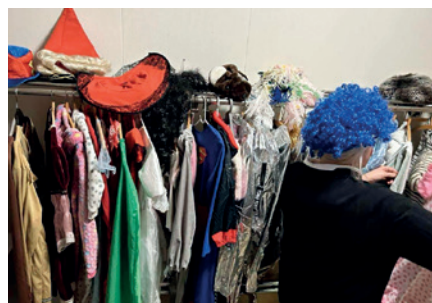
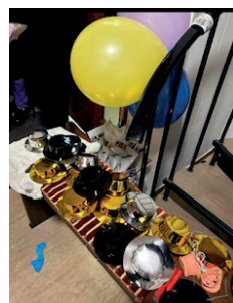

het på pinne. Her kunne barna plukke med seg en kjærlighet hver.

Til slutt samlet alle seg inne til en avslutning med sangen Let the love flow. Hvert barn hadde et lodd i godteposen sin så nå ble det loddtrekning med fine premier. Det var mange blide og fornøyde barn og voksne som vandret hjemover denne fredagskvelden.

HalloVenn er et barne- og familiearrangement som er kommet for å bli. Kirkene i Kragerø opplever stadig gleden og inspirasjonen ved å samarbeide om fellesarrangementer og aktiviteter.

Slike fellesprosjekter skaper følelsen av større nærhet mellom oss, på tvers av ulike kirker og menigheter og at vi alle er del i en større sammenheng og enhet.

Nytt fra menighetspedagogen

Kragerø, Helle, Levangsheia, Skåtøy

jula 2025

God jul midt i alt som er!

Babysang, treff for 2-årstrekk, 4-årstrekk, førsteklasses for 6-åringer, barnekor, familiegudstjenester, tårnagenter for 8-åringer, lys våken, dansegruppe, soulklubben, seilskutetur, skogsfamilietreff, myldretur til Skåtøy for småbarnsfamiliene, barnegospelfestivalen, teenieklubb, orgelklubb, HalloVenn, juleverksted, krybbevandring for barnehager og skolegudstjenester, klubb, ungdomskor, konfirmantundervisning og ungdomsklubb og m.m.m. for ungdommene. Dette er en del av alt som er i kirken for barn og unge.

*Midt i alt som er og var skal vi feire jul.
Mange minner dukker opp nå, når det er jul.
La oss sette nye spor i snøen der vi bor.
Hjemme eller langt derfra blir det likevel jul.*

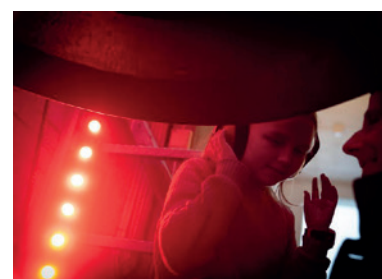
*Jesus vil så gjerne inn i alle hjem.
La oss feire jul i lag med Jesus her i dag.*

*Vi feirer jul i alt som er, fordi at Gud er her.
Midt i alle ting som skjer vet vi Gud er nær.
Vi feirer jul i alt som er med dem som vi har kjær.
De som feirer uten dem må vite, Gud er en venn.*

*Jesus vil så gjerne inn i alle hjem.
La oss feire jul i lag med Jesus her i dag.*

*Husk at Gud er glad i deg midt i alt som er.
Tider kommer, tider går. Husk at Gud forstår.
Julens bud om fred på jord gjelder alt som er.
Kom til ro og ta imot julens glede og fred.*

God jul midt i alt som er.

Dette er en ny julesang som jeg og mannen min har skrevet i år. Det er så mye som er i kirkene våre, garantert også noe som passer for deg og dine. Nå begynner et nytt år med nye muligheter til å bli med på noe av dette. Kirkens hjemmeside, kragerokirkene.no, er oppdatert og gir informasjon om aktiviteter for barn og unge.

På nyåret er det karneval og tårnagentsamling i kirkene våre. På karnevalet kler man seg ut og feirer gleden i forbindelse med familiegudstjenester. Det er en ordentlig fest med hoppeslott, pinjata og festlige leker.

Barn fra 8 år blir invitert til tårnagentsamling. Vi kaller det agentsamling, fordi barna får lov til å være detektiver som hjelper kirken å løse et mysterium. Ordet «tårn» kommer av at kirkene våre har kirketårn, og barna får lov til å prøve å ringe med kirkeklokkene. De lærer å tyde kirkens hemmelige symboler og finner fram til løsningen på mysteriet gjennom en hel ettermiddag med leker, rebuser, mat, sang og dans.

Kirken lever når befolkningen benytter seg av kirkens tilbud. De som gjør det, opplever vanligvis at det er godt for dem.

Støtt våre
annonsører
– de støtter
oss!

Kragerø
- Perlen
blant
kystbyene
Edvard Munch

Vi leverer spenning i hverdagen

Ørvik
Plantemarked
www.hageland.no

Kirkegt. 14 • Tlf. 35 98 65 60

Ing. og aut. Rørleggerforretning
Tlf. 35 98 13 75 • Fax 35 98 35 65

KRAGERØ KIRKEKONTOR

Besøksadresse: B13, Ytre Strandvei 15

ANSATTE

Prost Trond Engnes
tlf. 41 45 35 91 • trond.engnes@kragero.kommune.no

Sokneprest Pål Wirkola
tlf. 48 21 83 13 • pal.wirkola@kragero.kommune.no

Sokneprest Harald Saanum Gulstad
tlf. 99 72 40 54 • harald.gulstad@kragero.kommune.no

Sekretær Kari Skarvang • tlf. 90 73 31 56 – 416 33 056
menighetskontor@kragerokirkene.no

Kirkeverge Anne-Mette Bamle
tlf. 90 74 28 26 – 91 81 01 48
anne-mette.bamle@kragero.kommune.no

Kantor Kragerø sokn,
Gerda Otterstein • tlf. 94 18 67 09

Kantor Helle sokn, Robert Czyz • tlf. 99 27 15 14

Kantor Levangsheia sokn og Skåtøy sokn Jorunn Myre • tlf: 90 87 70 81

Diakonal menighetsarbeider Monica Green Wirkola
95 06 99 50 • monica.g.wirkola@kragero.kommune.no

Økonomi- og administrasjonskonsulent
Mirjam Pedersen, tlf: 90 72 67 24

Menighetspedagog
Heidi Annett Wächter, tlf. 91 38 84 66

Kirketjenere Kragerø kirke:
Brynjulf Johansen, tlf. 951 11 400
Martin Pepdonovic, tlf. 97 91 85 36

Kirketjener Helle kirke:
Ove Sannerud, tlf. 98 83 93 77

Kirketjener Skåtøy kirke:
Per Oddvar Ødegaard, tlf. 48 03 23 42

www.kragerokirkene.no

Vi snakkes

Menighetsblad for Kragerø, Helle, Skåtøy og Levangsheia sokn.

Menighetskontoret:
Besøksadr.: B13, Ytre Strandvei 15, 3770 Kragerø
Postadr.: Pb 128,3791 Kragerø
Bank: 1506.90.90475

Redaksjonskomite:
Olav Drevland 988 37 224
Pål Wirkola 482 18 313
Harald Gulstad 997 24 054
Arnfinn Jensen 905 84 852

BYGGMESTER
ANDERS OLSEN AS

Skåtøy • Tlf. 922 25 985

VELKOMMEN TIL GUDSTJENESTE!

Helle, Kragerø, Levangsheia og Skåtøy sokn

DESEMBER

7. desember: 2. s. i advent
Kragerø kirke kl. 11.00
Familiegudstjeneste
Pål Wirkola. LysVåken
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Harald Gulstad
Offer: Menighetsarbeidet

Fredag 12. desember:
Hellekirken kl. 18.00
«Vi synger julen inn»
Harald Gulstad
Mini og Angels

14. desember: 3. s. i advent
Skåtøy kirke kl. 11.30
Luciagudstjeneste. Pål Wirkola.

21. desember: 4. s. i advent
Kragerø kirke kl. 20.00
Ni lesninger
Trond Engnes

Onsdag 24. desember: *Julaften.*
Skåtøy kirke kl. 14.00
Julegudstjeneste. Pål Wirkola
Kragerø kirke kl. 14.00 og 16.00
Julegudstjenester.
Trond Engnes
Hellekirken kl. 15.00
Julegudstjeneste
Harald Gulstad. Mini og Angels.
Støle kirke kl. 16.00
Julegudstjeneste
Pål Wirkola

Torsdag 25. desember: *Juledag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste.
Pål Wirkola

Fredag 26. desember: *2.juledag*
Støle kirke kl. 11.00
Høytidsgudstjeneste.
Pål Wirkola

28. desember: *Romjuls søndag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Pål Wirkola.

JANUAR 2025

Torsdag 1. januar: *Nyttårsdag/Jesu navnedag*
Kragerø kirke kl. 12.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad

4. januar: *Kristi åpenbaringsdag*
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad

11. januar: 2. søndag i åpenbaringstiden
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola.
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Harald Gulstad

18. januar: 3. søndag i åpenbaringstiden
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola.
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Trond Engnes

25. januar: 4. søndag i åpenbaringstiden
Kragerø kirke kl. 18.00
Gudstjeneste
Trond Engnes
Hellekirken kl. 18.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad

FEBRUAR

1. februar: *Såmannssøndag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Pål Wirkola.
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad

8. februar: *Kristi forklarelsesdag*
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Harald Gulstad.
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste. Pål Wirkola.

15. februar: *Fastelavnssøndag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad

Onsdag 18. februar: *Askeonsdag*
Kragerø kirke kl. 18.00
Kveldsgudstjeneste
Pål Wirkola.

22. februar: 1.søndag i fastetiden
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes

MARS

1.mars: 2.søndag i fastetiden
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste. Harald Gulstad
Støle kirke kl. 17.00?
Gudstjeneste.
Menighetens årsmøte?
Harald Gulstad

8. mars: 3.søndag i fastetiden
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste.
Harald Gulstad
Skåtøy kirke kl. 11.30
Gudstjeneste. Pål Wirkola
Kragerø kirke kl. 18.00
Gudstjeneste. Pål Wirkola.

15. mars: 4.søndag i fastetiden
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Pål Wirkola.
Støle kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes

22. mars: *Maria Budskapsdag*
Kragerø kirke kl. 11.00
Gudstjeneste
Trond Engnes
Hellekirken kl. 11.00
Gudstjeneste
Harald Gulstad

Med forbehold om endringer.

Støtt våre annonsører – *de støtter oss!*

Bjørkkjærs Auto AS
Tlf. 35 98 71 00 • Mail: post@bjorkkjar.no
www.bjorkkjar.no

 **SKAGERRAK
SPAREBANK**

 Optiker Vestøl as
35 98 17 56
Torvg. 20, 3770 Kragerø

**Elektroinstallatør
Terje Jørgensen AS**
Kalstadveien 7
3770 Kragerø
Tlf.: 911 35 723

 elektrikerkjeden
norgeseliten
Din trygghet - vårt ansvar!

**Blomster
til alle
anledninger**

 **Torggata 12
3770 Kragerø
35 49 90 30**

Frithjof Johnsen
P. A. Heuchs gt. 2 • Jernbanetorget • 3770 Kragerø
Tlf. 35 98 16 68 • post@jernia-kragero.no

JERNIA
ting & tang
Servicetelefon 815 00 100 • www.jerniakjeden.no

**Den lokale leverandør av
gravmonumenter**
Navntilførsel, oppussing m.m.

 **KRAGERØ
Sten
INDUSTRI
VADFOSS**

Tlf. 35 99 04 04 • Fax. 35 99 83 44 – Ta kontakt for avtale

 **Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå**
– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

For priser og
informasjon; se:
www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

SPAR

 **Sparebanken
Norge**

**ARKITEKTHUSET
LUNØE & LØFFLER**
SIVILARKITEKTER
MNAL

 Tannlege Bernt A. Grøgaard

Brødrene Brubakken A.s.

 **Kragerø Blomsterleverandør
i over 100 år**
35 98 18 14 • 35 98 22 09
35 98 20 87

DØPTE HELLEKIRKEN
12.10.25 Mari Sundbø Beylegaard
26.10.25 Helena Nitschke Rørholt

DØPTE KRAGERØ KIRKE
28.09.25 Mathea Lindstrøm
19.10.25 Eva Thoresen

DØDE
**KRAGERØ KIRKE/KAPELL – KRAGERØ OG
SKÅTØY/KALSTAD KIRKEGÅRD**
26.09.25 Tone-Maria Kivle Børresen
06.10.25 Tone Ødegaarden
17.10.25 Hans Samuel Herfoss
22.10.25 Astrid Eliassen
26.10.25 Minda Kristine Skarbo Halvorsen

**Vi er her.
Alltid.**

 **KIRKENS
SOS**

22 40 00 40
kirkens-sos.no

**STØTT
MENIGHETSBLADET**

**KONTONUMMER
1506.90.90475**
Merk: «Vi snakkes»

v.pps
TIL NR 830751

Å VÆRE KONFIRMANT
Å være konfirmant er å være med på en spennende og utviklende tid. Du er med i et fellesskap, får nye venner, vi drar på gøyale turer, leir og har samlinger. Du lærer mer om deg selv og får tips til hvordan du kan takle livet litt bedre. Du bygger selvtillit og trygghet, og har noen å snakke med om det vanskelige. Dette leder til en minneverdig dag med familie og fest. Velg kjærlighetens religion, kristendommen, som tar vare på hele mennesket som kropp, sjel og ånd. Du trenger ikke å være superkristen - bare nysgjerrig eller åpen.

Under konfirmantåret blir du bedre kjent med våre kristne tradisjoner, med Bibelen, kirken og dens arbeid for miljø, solidaritet, omsorg og fellesskap. Du får styrke gjennom å lære om hva det er å være en kristen,

lære om Gud, Jesus og Den hellige Ånd. I grupper har vi samtaler som gir deg muligheten til å utforske livets mange spørsmål og får mange spennende opplevelser sammen med andre.

**HVORDAN SER
KONFIRMANTÅRET UT**

KONFIRMANTLEIR
Den 6-7 Sept. 2025 arrangeres konfirmasjonsleir på Tromøya/Hove. Her vil vi bli bedre kjent og helgen fylles med mange spennende aktiviteter.

**GUDSTJENESTE PÅ
DIN MÅTE**
Du får prøvd deg som medhjelper. Vil du lese, tenne lys, be eller bære noe?

**SAMTALER MED
MENING - MEN
IKKE KJEDELIG**
Temasamlinger har vi i grupper ca. annenhver uke. Vi snakker om alt fra tro, tvil og kjærlighet til identitet, død, Gud, om det som faktisk betyr noe. Vi spiser sammen, mediterer, har bønn, lystenning, dramatisering, lek og gøy. I alle aktivitetene vi gjør, er målet at du skal kjenne ilhøighet, få styrket

**GJØR NOE FOR
ANDRE = DIAKONI**
Bli med på aksjoner som virkelig betyr noe - som Kirkens Nødhjelps fasteaksjon, og tur ut i naturen for å ta vare på skaperverket.

MENINGEN MED MEG
Nytt tilbud for ungdom etter konfirmasjonstiden som styrker identitet og eksistensiell helse.